

Finn Holdens slekt og lokalhistoriske bøker:

Slektshistorie for kjøpmann Peder Holden (1852-1935) og Petronelle f. Tørres (1866-1934): lokalhistorie, anebok og etterslekt (2000)

Slektshistorie for Tor (1865-1950) og Elise (1869-1954) Holte fra Drangedal (Baneforlaget, 2004)

Vinderen, Fra fangsboplass til moderne bydel, (Baneforlaget, 2000)

Akergårder i Oslo (Dreyer forlag, 2003)

Byløkker i Oslo (Dreyer forlag, 2007)

Christian IVs by, (Dreyer forlag, 2012)

Aker brygge og Tjuvholmen (Dreyer forlag, 2014).

En fortelling om Bygdøy (Dreyer forlag, 2016)

Vestre Aker, en bygd blir by (Dreyer forlag, 2018)

Finn Holden er cand. philol med historie hovedfag og han har skrevet flere lærebøker om historie.

Byløkker. Bymarken var et stort grøntareal utenfor murbyen under Akershus slott. Det velstående borgerskap etablerte sine landsteder på byløkkene i området som i dag er indre Oslo vest. Boken omtaler løkkene fra de ble gitt av kong Christian 4. til borgerne til nesten hele området var bebygget med villaer og leiegårder. Kjente bynavn som tidligere var løkker er Hammersborg, Solli, Bislett, Stensparken, St. Hanshaugen, Ruseløkkka og Munkedammen, for å nevne noen. Hva har løkkene navn fra og hvem bodde der? Boken gir svar på disse spørsmålene og er en levende Oslo-historie. Dette er spennende lesning for alle som har tilknytning til hovedstaden og som er interessert i samfunns- og by- og arkitekturhistorie. Rikt illustrert. Finn Holden har skrevet flere lærebøker i historie for den videregående skole og en rekke lokalhistoriske utgivelser, blant annet Akergårder i Oslo (2003).

Christian IVs by Denne boken handler om Christiania fra Christian Kvart grunnlegger byen under Akershus festning i 1624 til omtrent 1850 når de gamle husene synker i grus eller rives og erstattes av moderne hus. Gatene navnene forandres, fire-fem etasjers hus erstatter de gamle en- og toetasjers husene, høyder sprenges bort, selv navnet forsvinner: Kvartalene blir til Kvadraturen. Bare de rettvinklede gatene og noen få hus fra 1600-tallet består og forteller litt om hvordan denne byen så ut.

Aker Brygge og Tjuvholmen. Fra fattig utkant til rikt sentrum forteller historien om Aker brygge og Tjuvholmen fra 1600-tallet til i dag, en lokalhistorie som også illustrerer utviklingen i det norske samfunnet. Området «Holmen» er først en løkke i utkanten av Pipervika, med beiteplass for husdyr og fiskerett i sjøen utenfor. Den har utsikt til Akershus festning og den egentlige byen, Christiania. Rundt 1850 endrer området karakter. Handel og industri hadde vært knyttet til Bjørvikas sagbruk og møller, men i 1854 blir Akers mek. Verksted anlagt på Holmen. Samtidig bygges det en moderne havn i Pipervika, som gir verkstedet mulighet for ekspansjon. Akers mek. spiller en viktig rolle i norsk industri og skipsfart i over hundre år, langt inn i oljealderen. I 1982 stenger Akers mek. dørene. Men en av byens mest sentrale tomter ligger ikke øde lenge. I Jappetiden blir Aker Brygge synonymt med

nyrike finansfolk, men det blir også et populært butikk- og restaurantområde. Med de siste årenes utbygging av området Aker Brygge, Tjuvholmen og Filipstad, og lenger øst Bjørvika og Sørenga, er Fjordbyen i ferd med å vokse sammen. Boligene i disse områdene er for de få, men sjøsiden har åpnet seg for publikum som en sammenhengende promenade som mange kan ha glede av.

Historien om Bygdøy er fortellingen om en liten øy nær Oslo, om forvandlingen av et naturlandskap i utkanten av hovedstaden til vakkert kulturlandskap, utfartssted, folkepark, badested og museumsøy. Gjennom tiden har mange bidratt til å forme dette særegne området: flere konger i København og Stockholm, stattholdere og stiftamtmenn, borgere fra Christiania og husmenn på Bygdøy. Kongen delte ut løkker på Bygdøy til borgere i Christiania. De hadde husmenn som drenerte myrer, dyrket jorda, plantet trær og gjorde Bygdøy til en stor park. Øya ble etter hvert landfast, en halvøy. De velstående kunne nå ri eller kjøre med hest og karjol den lange veien fra byen, rundt Skøyen, til løkkene sine på Bygdøy. Alle de andre ble rodd over til Bygdøy. Tusener ble rodd fra Pipervika til forlystelsene på Bygdøy, enten det var et kongebryllup, ballongopp skytinger eller revyer. Bygdøy var et sommerparadis, men også en tid «smuglerøya» - med kamp mellom smuglere og politi. De borgerne som eide løkkene og bodde der om sommeren, ble glad i den vakre øya og ønsket å bo der hele året. Derfor stiftet de et vel og et byggelag for å skaffe bedre forbindelser med byen, få bygd flere boliger og få brakt «brød og vann» til Bygdøy. De fikk ordnet dampskipsrute mellom Pipervika og Bygdøy og strøm og vann til boligene. Dermed fikk vi den todelingen som kjennetegner Bygdøy i dag: i sørøst et villaområde, i nord og vest en folkepark med stier og veier, og i sentrum en levende bondegård. Hvert år går mange tusen mennesker fra inn- og utland tur i Kongeskogen, besøker museene og badestrendene, eller ser på «kuslepp» på Kongsgården. Bygdøy er blitt en folkekjær halvøy, med et landskap formet av mennesker; et kulturmiljø som er fredet, men i stadig bruk.

Vestre Aker - en bygd blir by forteller hvordan et bondesamfunn i løpet av noe over hundre år endres til et levende bysamfunn. En slags kortversjon av bydelens historie vil være et studium av fire sentrale kart: Amtskartet fra 1867, som viser bosettingen i bondesamfunnet, Kristiania-kartet fra 1902, som viser kontrasten mellom den ekspansive byen som mangler nye boligtomter - og Aker herred med god plass mellom gårdene, bykartet fra 1938 som viser hvor de første innflytterne i Vestre Aker bosatte seg, langs Holmenkollbanen og på Røa og til slutt kartet fra 2018, som viser bosettingen i bydelen i dag. På 150 år er folketallet i bydelen mer enn tidoblet. For 150 år siden arbeidet alle beboerne på det stedet de bodde. I dag arbeider få av innbyggerne i Vestre Aker i samme bydel. Boken forteller hvordan utviklingen skjedde, og om personene som var med på å skape bydelen slik den fremstår i dag.